

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر تکانشگری و پرخاشگری دانش آموزان با مشکلات رفتاری

محل انتشار:

نشریه پرستاری کودکان، دوره 9، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حانیه غلامزاده نیکجو - *PhD candidate of Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran*

مرضیه علیوندی وفا - *Assistant Professor, Department of Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran*

سید محمود طباطبائی - *Associate Professor of Cognitive Neuroscience, Department of Physiology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran*

نعیمه محب - *Assistant Professor, Department of Psychology, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: مشکلات رفتاری به عنوان مجموعه پیچیده‌ای از مشکلات هیجانی، شناختی و رفتاری می‌باشند، که به وسیله فقدان کنترل و عدم پایبندی به اصول اخلاقی و اجتماعی و اختلال در رفتار به شیوه مطلوب جامعه شناخته می‌شوند. بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر تکانشگری و پرخاشگری دانش آموزان با مشکلات رفتاری بود. روش: روش پژوهش حاضر نیمه‌مداخله‌ای طرح پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه شاهد بود. جامعه آماری کلیه دانش آموزان دختر و پسر دوره دوم ابتدائی (کلاس چهارم، پنجم و ششم) با مشکلات رفتاری شهرستان تبریز بودند. نمونه پژوهش نیز شامل ۳۶ دانش آموز دختر و پسر دوره دوم ابتدائی با مشکلات رفتاری بودند. برای انتخاب نمونه، ابتدا از ناحیه ۳ آموزش و پرورش شهر تبریز، به صورت خوشه‌ای سه مدرسه ابتدائی دوره دوم دختر و سه مدرسه دوره دوم پسر انتخاب شدند و پرسشنامه مشکلات رفتاری کوی و پترسون توسط معلم تکمیل گردید و از میان دانش آموزانی که نمره بالایی در پرسشنامه مشکلات رفتاری کوی و پترسون کسب کرده بودند، ۳۶ نفر با در نظر گرفتن معیارهای ورود و خروج به عنوان نمونه نهایی انتخاب و به صورت تصادفی ساده در دو گروه مداخله (۱۸ نفر) و شاهد (۱۸ نفر) جایگزین شدند. برای جمع آوری داده‌ها از چک لیست تجدید نظر شده مشکلات رفتاری، پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲) و مقیاس تکانشگری بارات (۱۹۹۴) استفاده شد. نتایج: درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر پرخاشگری و تکانشگری کودکان در گروه مداخله معنادار است ($P < 0/001$)؛ با توجه به مجذور ای‌تا در هر یک از متغیرهای پرخاشگری (بدنی، کلامی، خشم و خصومت) به ترتیب ۰/۲۴۰، ۰/۲۶۰، ۰/۱۹۶ و ۰/۲۲۱ و تکانشگری (عدم برنامه‌ریزی، حرکتی و شناختی) به ترتیب ۰/۲۷۰، ۰/۲۸۳ و ۰/۲۵۱ درصد تغییرات با توجه به درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان تبیین می‌شوند. نتیجه گیری: درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان بر کاهش تکانشگری و پرخاشگری در کودکان با مشکلات رفتاری موثر است.

کلمات کلیدی:

،Cognitive therapy based on emotion regulation, impulsivity, aggression, behavioral problems
درمان شناختی مبتنی بر تنظیم هیجان، تکانشگری، پرخاشگری، مشکلات رفتاری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541119>

